

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Táboře rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Pavla Lukačejdy a přísedících Marie Malé a Josefa Jahna v hlavním líčení konaném dne 19. května 2016 v Táboře **t a k t o :**

Obžalovaný

I. Z

nar. [redacted] v Táboře, student, trvale bytem [redacted]

uznává se vinným, že

1)
přesně nezjištěného dne nejpozději [redacted] v Táboře, v provozovně společnosti [redacted] s.r.o., se sídlem [redacted] umístěné na adrese [redacted] po předchozím stažení grafické předlohy z blíže neustanoveného zdroje v prostředí internetu za použití PC Lenovo, typ 10062, sériového čísla [redacted] typu Idea Center K330, a multifunkčního zařízení Epson L800Series vyhotovil, původně bez úmyslu udat je jako pravé, dvacet barevných oboustranných padělků bankovek měny CZK nominální hodnoty 100, shodného sériového čísla [redacted].

2)

dne [redacted] kolem 23:58 hodin v Táboře, v [redacted] v provozovně [redacted] společnosti [redacted] s.r.o., IČ: [redacted] se sídlem [redacted] jeden z vyrobených padělků měny CZK nominální hodnoty 100 udal jako pravý při placení nápojů,

tedy

ad 1)

sobě opatřil padělané peníze,

ad 2)

padělané peníze udal jako pravé,

čímž spáchal

ad 1)

přečin padělání a pozměnění peněz podle § 233 odst. 1 tr. zákoníku,

ad 2)

zločin padělání a pozměnění peněz podle § 233 odst. 2 alinea druhá tr. zákoníku,

a za to se odsuzuje

podle § 233 odst. 2 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku k **úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 36 (třicet šest) měsíců.**

Podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 tr. zákoníku se výkon uloženého trestu podmíněně odkládá na **zkušební dobu v trvání 24 (dvacet čtyři) měsíců.**

O d ů v o d n ě n í :

Po provedených hlavních líčeních a zhodnocení důkazů při nich provedených dospěl soud k odsuzujícímu rozsudku zejména z následujících níže uvedených důvodů:

V hlavních líčení byl vyslechnut obžalovaný L [redacted] Z [redacted] slyšeni byli svědci D [redacted] F [redacted] J [redacted] M [redacted] K [redacted] H [redacted] I [redacted] B [redacted] M [redacted] M [redacted] znalec z oboru kriminalistika – odvětví pravost platidel a cenin, přečten byl jeho znalecký posudek i znalecký posudek z oboru kriminalistika, odvětví analýza dat a zkoumání nosičů dat, provedeny byly i důkazy listinné, jejichž podstatné náležitosti jsou citovány níže.

Obžalovaný L [redacted] Z [redacted] vypověděl, že předmětné bankovky vyrobil za účelem reklamních letáků. Zapomněl však na ně, měl je v kapse u bundy. Pak je dal do peněženky a šel na diskotéku do [redacted] Byl opilý a omylem je udal jako pravé. Zjistil to až ráno, když mu psal provozní klubu L [redacted] B [redacted] Nepřikládal tomu velkou důležitost, neuvědomil si následky. Bankovek vyrobil asi 6 kusů, chtěl na ně následně napsat „slevový kupón 100 Kč

při nákupu nad 1.000 Kč“. Vytiskl je na tiskárně svého otce. V [redacted] dal servírce 2 kusy bankovek, jednu mu vrátila, důvod si již nepamatuje. Bankovky si dal do peněženky, protože na ně nechtěl zapomenout, neboť musel kupóny dodělat. Nepamatuje se, že by bankovky nějak mačkal, aby nebylo poznat, že jsou vytištěné

Svědkyň D [redacted] F [redacted] barmanka z [redacted] vypověděla, že obžalovaného I [redacted] Z [redacted] zná. Obsluhovala jej inkriminovaný večer, přijala od něj pomačkanou stokorunovou bankovku. Později si řekli, že asi bude falešná. Další bankovku si již od něj nevzala. Tuto dala stranou, byla nejen zmačkaná, ale i ohořelá. Pak ji ukazovala asi panu B [redacted] či M [redacted] asi ji odnesli do kanceláře. Nemyslí si, že by byl obžalovaný opilý, možná byl jen „v náladě“.

Svědék J [redacted] M [redacted] uvedl, že mu barmanka bankovku ukazovala, on ji pak uklidil. Viděl, že je poškozená, falešná, neměla vodoznak. Ze záznamu zjistil, že s ní platil obžalovaný I [redacted] Z [redacted] předtím ji opakovaně zmačkal v dlani. Bankovku nechal v kanceláři, poté to oznámil policii.

Svědék K [redacted] H [redacted] vypověděl, že ráno po uzavření diskotéky uviděl v kanceláři bankovku. Bylo mu řečeno, že se jedná o falešnou stokorunu, nijak to neřešil. Svědek I [redacted] B [redacted] potvrdil, že mu bankovku ukazoval J [redacted] M [redacted] Poznal, že není pravá. Kontaktoval obžalovaného, že má dluh. Po týdnu se dozvěděl, že je to vyřešené.

Ze znaleckého posudku znalce z oboru kriminalistika – odvětví pravost platidel a cenin [redacted] vyplývá, že bankovka nominálu 100 Kč je padělek, vyhotovený systémem inkoustového tisku bez napodobení ochranných prvků. Obraz přední i zadní strany padělané bankovky plně odpovídá obrazovým souborům přístupným v rámci sítě Internet. Analyzovaná bankovka byla vyhotovena stejným způsobem jako zkušební tisk označený č. 1/1774, který byl vytištěn na multifunkčním zařízení EPSON L800 výrobní číslo [redacted] z majetku společnosti [redacted] V hlavním líčení **soudní znalec** [redacted] odkázal na závěry znaleckého posudku, když uvedl, že posuzovaná bankovka byla samozřejmě padělkem. Tiskové barvy plně odpovídaly tiskovým barvám zkušebního tisku.

Co se týče **listinných důkazů**, byl proveden důkaz protokolem o vydání věci, ze kterého vyplývá, že K [redacted] H [redacted] vydal policejnímu orgánu bankovku v nominální hodnotě 100 Kč sériového čísla [redacted] potvrzením o zadržení bankovek nebo mincí včetně fotografie předmětné bankovky, odborné vyjádření ČNB, kterým potvrzuje, že se jedná o neumělý padělek, zkušebním tiskem, úředním záznamem, ze kterého je zřejmé, že po vyhodnocení obsahu pevného disku počítače Lenovo byly zjištěny tři obrázkové soubory s vyobrazenými bankovkami v nominální hodnotě 1.000 Kč, sdělením spolku [redacted] s přílohou. Z úředního záznamu s nahrávkou na CD ze dne [redacted] v [redacted] [redacted] se zjišťuje, že k baru přichází mladý muž ustanoven jako obžalovaný, otevírá peněženku, ze které vezme bankovku, položí ji na chvíli na bar, poté ji opakovaně zmačká v dlani a opakovaně ji narovná. Objednané pití zaplatí touto bankovkou, obsluha mu dává zpět drobné mince. V 00:09 hodin obžalovaný opět vytáhne z peněženky několik bankovek, jednu položí na bar, ostatní vrací zpět. Bankovku zase mačká, předá ji barmance, tato ji ale odmítá převzít. Po několika minutách odchází od baru. Závěrem byly konstatovány osobní výkazy obviněného, ze kterých vyplývá, že tento nebyl nikdy soudně trestán ani přestupkově projednáván, je studentem Střední školy obchodu, služeb a řemesel. Jeho intelektuální schopnosti jsou hodnoceny jako průměrné, chování slušné, někdy příliš drzé, ve školním roce zameškal velké množství vyučovacích hodin, kdy nebyl klasifikován z 8 předmětů (viz zpráva školy na č. l. 168 spisového materiálu).

Soud hodnotil provedené důkazy jednotlivě i v jejich souhrnu, řídíce se svým vnitřním přesvědčením založeném na pečlivém uvážení všech okolností případu (§ 2 odst. 6 trestního řádu) a dospěl k závěru, že má k dispozici dostatečný důkazní materiál, který mu dovoluje ve věci rozhodnout.

Skutková zjištění k výroku o vině rozsudku soud považuje za jednoznačně podepřená provedenými důkazy. K jednání uvedenému pod bodem 1) obžaloby se obžalovaný zcela doznal, když uvedl, že bankovky vytiskl na tiskárně svého otce, neboť je měl připravené jako reklamní leták. Až později chtěl na ně dopsat „slevový kupón v hodnotě 100 Kč“, měl je takto připravené k dokončení. Předlohu stáhl na internetu. Původ bankovek je dále doložen i znaleckým posudkem, který mimo jiné porovnával zkušební tisk provedený na označené tiskárně a předmětnou bankovku, kdy bylo uzavřeno, že se jedná o totožnou tiskárnu. Výpověď obžalovaného se pouze liší co do počtu vytištěných bankovek. V hlavním líčení obžalovaný Z. [redacted] uvádí 6 kusů, nicméně konečný počet bankovek nemá nejmenší vliv na kvalifikaci trestné činnosti či výši ukládaného trestu.

Co se týče trestné činnosti uvedené pod bodem 2) obžaloby, tak zde se obžalovaný opět doznal, nicméně popírá subjektivní stránku činu. Vypověděl, že padělanou bankovkou opravdu zaplatil v [redacted] následně se pokusil zaplatit další bankovkou, ale obsluha baru mu ji vrátila. Nicméně tak učinil omylem, kdy si bankovky dal do peněženky, aby na ně nezapomněl, následně se v opilosti spletl a chtěl jimi zaplatit místo bankovek pravých. Jeho výpověď však byla zcela vyvrácena jednak výpovědí svědkyně D. [redacted] F. [redacted] a jednak videozáznamem z bezpečnostní kamery, kdy byl obžalovaný zachycen při placení na baru. Zde je evidentní, jak obžalovaný vyndává předmětnou bankovku z peněženky, pokládá ji na bar, pak ji bere do ruky a mačká, narovnává, což činí opakovaně, než bankovkou zaplatí objednané pití. Je tedy zcela jisté, že tak činí s rozmyslem a bankovku mačká, aby byl papír svou novotou nebudil podezření, aby byl snáze zaměnitelný za pravé peníze. Sám obžalovaný si zřejmě uvědomoval nekvalitu padělku, proto s ním platil v nočních hodinách, v baru za špatného světla a za předpokladu, že zde bude pravděpodobně více lidí a obsluha nebude mít čas zkoumat předložené platidlo. Svědkyně dále potvrdila, že obžalovaný nebyl nijak opilý. Provedenými důkazy tak byl jednoznačně prokázán úmysl obžalovaného udat bankovku jako pravou.

S ohledem na výše uvedené soud uzavírá, že obžalovaný už jen tím, že opatřil sobě opatřil padělané a pozměněné peníze [skutek uvedený pod bodem 1)], naplnil skutkové znaky přečinu padělání a pozměnění peněz podle § 233 odst. 1 tr. zákoníku. Co se týče právní kvalifikace jednání uvedeného pod bodem 2), tak obžalovaný se dopustil trestného činu podle § 233 odst. 2 alinea druhá tr. zákoníku, neboť udal padělané nebo pozměněné peníze jako pravé poté, co sám tyto padělky vyhotovil nebo peníze pozměnil.

Pokud jde o výrok o druhu a výměře trestu, soud vzal v úvahu kriteria stanovená ustanoveními § 39 tr. zákoníku, přihlédl tedy k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, jež jsou určovány zejména významem chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobem provedení činu a jeho následky, okolnostmi, za kterých byl čin spáchán, osobou pachatele, mírou jeho zavinění a jeho pohnutkou, záměrem nebo cílem. Přihlédl k poměrům pachatele, jeho dosavadnímu způsobu života a k možnosti jeho nápravy. Dále přihlédl k účinkům a důsledkům, které lze očekávat od trestu pro budoucí život obžalovaného, posoudil existenci polehčujících a přitěžujících okolností, jak je definuje ust. § 41 a § 42 tr. zákoníku, a poté dospěl k následujícím závěrům.

Obžalovaný L. Z. se dopustil závažné trestné činnosti, kdy porušil zákonná ustanovení poskytující ochranu měny jako takové již z důvodu ekonomických funkcí peněz, které jsou všeobecným hodnotovým ekvivalentem, oběživem, platidlem a prostředkem tvorby pokladu. Tento zločin je proto ohrožen velice vysokou trestní sazbou. Pokud jde o okolnosti, svědčící ve prospěch obžalovaného, tento se ke svému jednání částečně doznal, svědčí mu tedy polehčující okolnost ve smyslu § 41 písm. l) tr. zákoníku. Obžalovaný je taktéž osobou bezúhonnou a trestný čin spáchal krátce po svých narozeninách, tzn. ve věku blízkém věku mladistvých. Co se týče následku trestné činnosti, lze ocenit, že obžalovaný způsobenou újmu nahradil v plné výši. Naopak mu přitěžuje fakt, že spáchal více trestných činů, a byl mu ukládán trest úhrnný při respektování zásad uvedených v § 43 odst. 1 tr. zákoníku. Soud tedy nakonec dospěl k závěru, že je na místě ukládat obžalovanému trest, který není spojen s přímým omezením osobní svobody. Vzhledem k jeho osobním poměrům a také s ohledem na okolnosti trestného činu, lze uložit trest velice mírný, tzn. vyměřený zcela při spodní hranici zákonné sazby, a to ve výměře 36 měsíců, s podmíněným odkladem na zkušební dobu ve výměře 24 měsíců. Soud uvěřil obžalovanému, že se jednalo o exces z jeho doposud řádného života, kdy jmenovaný jednal nedbale a nedomyslel tak negativní následky svého počínu. Necht' obžalovaný považuje toto trestní řízení jako ponaučení, kdy se napříště vyvaruje jakékoliv protiprávní činnosti, a to nejen v uložené zkušební době.

P o u ě n í :

Proti tomuto rozsudku je **přípustné odvolání do o s m i dnů** od doručení opisu rozsudku prostřednictvím Okresního soudu v Táboře ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích.

Rozsudek může odvoláním napadnout

- a) státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku
- b) obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se jej přímo dotýká
- c) zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci
- d) poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody pro nesprávnost výroku o náhradě škody

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může ho napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

V neprospěch obžalovaného může rozsudek napadnout odvoláním jen státní zástupce, toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody má toto právo též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody.

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh, a to ve lhůtě, v níž může podat odvolání obžalovaný. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a obhájce.

Odvolání musí být ve lhůtě, v níž je lze podat, nebo v další lhůtě stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně odůvodněno, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda ho podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného.

Odsuzuje-li soud obžalovaného za zločin k nepodmíněnému trestu odnětí svobody a přiznává-li poškozenému alespoň zčásti nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo na vydání bezdůvodného obohacení, může poškozený požádat o vyrozumění o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění z trestu odnětí svobody. Žádost poškozený podává soudu, který rozhodoval v prvním stupni (§ 228 odst. 4 tr. řádu).

Právo podat odvolání nepřísluší tomu, kdo se ho výslovně vzdal. Odvolání je nutno podat ve **t ř e c h** vyhotoveních.

V Táboře dne 19. května 2016

JUDr. Pavol LUKAČEJDA v. r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Hana Grulová